

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập

(Môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

Số 74

10 TỈ

TUẦN LỄ TỪ 14.8
ĐẾN 21.8.1969

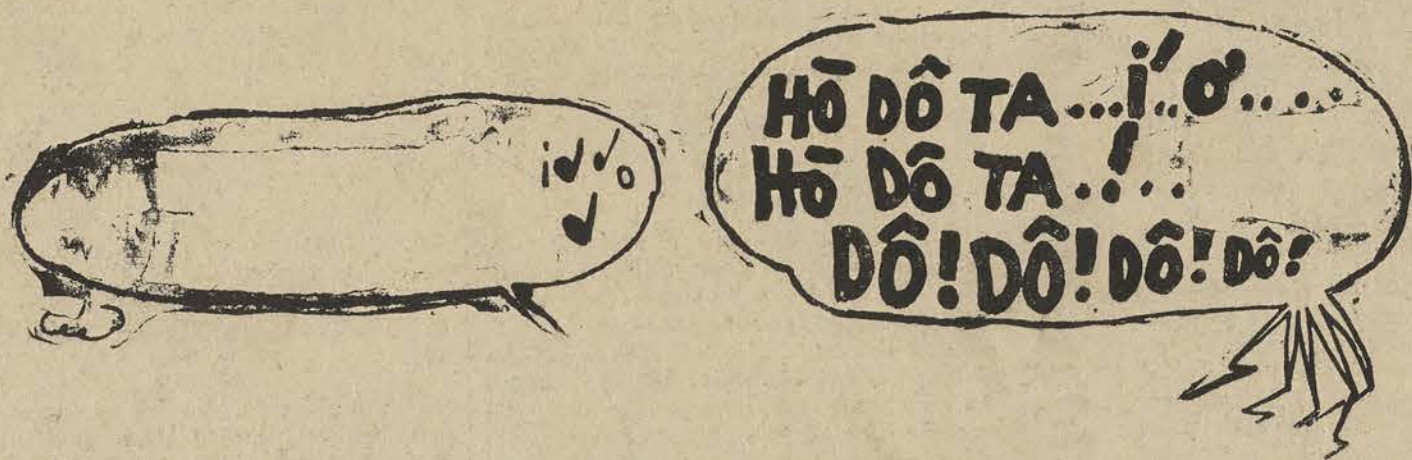
CHỦ TIỆM : MINH VÔ

ĐẦU BẾP : THƯƠNG SINH

CỬA TIỆM 54 VÔ TÁNH ỚNG NÓI 24.901 — 93.801

Wason
DS 531
C94++

#74
Aug. 14, '69

ý nghĩa một bức hí họa

Hôm, kỳ này, vẽ một bức hí họa tuyệt vời. Khi nó đã trao cho Thương Sinh, đầu bếp Con Ong khen rồi rít «mày thực hiện đúng ý của tao». Theo lệ của Con Ong, trước khi thầy bức họa lên làm bản kẽm, tòa soạn phải họp hành đầu thối, đề phòng một cuộc hành hương bị gậy. Vậy bức hí họa nó như vậy : Con bò già kéo chiếc xe chính khứa đi trên đường núi chênh vênh. Dưới

là vực thẳm. Bọn đối lập xúm nhau đẩy xe bò, muốn xe bò rơi xuống vực. Con bò già cong hai chân trước «thăng» xe. Vì bò già nhìn thấy ở dưới vực sâu đầy bánh xe đồ và cơ man đâu lâu trắng hếu. Trên đầu bò già, hai con kên kên đang lượn, chờ rĩa xác chính khứa. Bọn đối lập sướng quá, hò nhau đẩy,

Không ổn. Bức họa mơ hồ, dễ bị hiểu lầm, vực sâu

quá. Xóa trắng cho vực nông đi. Cắt cái chỗ đầu lâu, bánh xe đồ mi lý hai con kên kên đi. Xóa nếp nhăn trên trán con bò già đi. Bò già không cần nếp nhăn. Bôi bỏ câu hò xò lá của cắc cu chính khứa đối lập ngay tút xuyệt. Sau một cuộc bàn cãi, bức họa đã được «cải tòn» như in trên trang 1 Con Ong kỳ này. Nó nham nhở, lằng nhách chẳng còn ý nghĩa con cóc chết gì cả. Nhưng vì đã trót «cải tòn» nó vẫn trình diện đọc giả

như thường.

○ Nhân cái sự tán thối bức họa khiến nó trở thành lằng nhách, chúng tôi muốn nhắc nhở những ai đang tán thối vấn đề cải tòn nội các sàurộng hay toàn diện Ấy, làm thầy thường thối ma. Giả tí cứ im im mà làm thì Con Ong số này đã có bức họa đẹp mắt. Đàng này cả làng xía mồm vô bàn bạc, hóa rằng nó thom hóa thối. Các ông muốn cải tòn thì cứ cải tòn đi, chớ bàn tán nhiều mà giống bức họa nham nhở.

THAY ĐỔI NỘI CÁC TOÀN BỘ CUỘC ĐỜI CHÚNG TA CÓ THAY ĐỔI HAY VẪN Ì RA TRONG ĐÓI KHỔ KHON NẠN.

Từ một tháng nay, dân chúng dù không thích bàn chuyện cải tổ nội các có chiều sâu và bề rộng vẫn phải đọc chuyện cải tổ trên báo chí. Trong hoàn cảnh này, chuyện cải tổ không hấp dẫn chút nào cả. Có thực mới vực được đạo. Dân nghèo, công chức đói, vật giá leo thang. Người ta lo nổi cơm hơn là lo nội các cải tổ. Vậy thì, chuyện cải tổ chỉ còn hấp dẫn đối với các bố chính khứa thất nghiệp kinh niên, các đảng phái tưởng mình có thực lực, các bố đã bị gạt ra khỏi chính quyền mà còn cay cú.

Những người chống Thủ Tướng Trần văn Hương, bằng mọi cách, muốn cụ Hương trở về làm tiếp tập thơ «Lao Trung Lãnh Vận» những người thân Thủ Tướng Trần văn Hương, cũng bằng mọi cách, đã kích những kẻ muốn cụ Hương noi gương Đào Tiềm. Sói nòi, có lẽ, chỉ ở trong đám những người đó. Điem mắt quý vị ham chức thủ tướng, Con Ong ngao ngán thấy rằng toàn những khuôn mặt cũ kỹ, hốc hác. Nói theo ngôn ngữ ăn chơi thì đó là những khuôn mặt nái sè! Những khuôn mặt nái sè, chắc chắn, không hấp dẫn được một quần chúng đang khao khát chuyện dưới đất chứ cóc phải chuyện trên trời, chuyện thực tế chứ cóc phải chuyện kế hoạch, chương trình, dài hạn.

Công việc hôm nay không thể giao cho người hôm qua. Thời thế của những con trâu già nằm dưới bóng mát nhà nhai lại kế hoạch cũ mèm. Thời thế này phải do những người biết hành động. Hành động đúng chỗ, hành động kịp thời, hành động vượt bỏ nguyên tắc, hành động và chịu trách nhiệm những hành động của mình.

Làm chính trị phải lì. Đồng ý. Nhưng lì với kẻ thù. Lỳ với đối lập ác ý rẻ tiền. Lỳ với nguy hiểm. Chứ không phải lì với sự bất lực của mình. Trong tinh thần ấy và với lòng can đảm là khi biết mình bất lực thì chuẩn gấp, chúng tôi mới muốn thay đổi toàn bộ nội các. Lịch sử « nội các » Giao Chỉ đã chứng minh rằng mỗi lần thay đổi là mỗi lần tệ hơn. Nội các Phan Huy Quát tệ hơn nội các Nguyễn Khánh. Nội các Nguyễn văn Lộc tệ hơn nội các Nguyễn cao Kỳ và vân...

Đất nước đã rách tả như cái mền mục, lại trải qua nhiều cuộc thí nghiệm của các lãnh tụ. Không thể để những Vũ Hồng Khanh, Phạm Thái, Trương công Cừ, Hà thúc Ký, Nguyễn gia Hiến thí nghiệm phát nữa: Cho nên, thay đổi nội các cần một cuộc khảo sát khả năng kỹ lưỡng. Không còn thì giờ để bắt đồng ý kiến hay đá ngầm nhau nữa. Nước ta đang có chiến tranh, phá hoại trong phá hoại ngoài. Học tập dân chủ mãi chỉ tổ rối loạn, nát bấy. Vậy thì thay đổi toàn bộ nội các, đồng ý, nhưng nội các tương lai phải xứng đáng, hứa hẹn làm được việc và chúng ta có thực lực thì hãy thay đổi. Bằng không, hãy từ từ kéo thay đổi nội các cuộc đời dân chúng vẫn ì ra trong đói khổ, khốn nạn thì đừng hy vọng gì dân chúng tin tưởng các nhà lãnh đạo nữa,

CON ONG TRANG 2

đàn anh đòi lập với nhà nước dân em đòi lập với nhà bếp

Sàigon, August—11st—1969

Kính gửi ông toàn quyền... «nhã giám»

Tiền nữ là Thập Thành, họ Trần, mẹ Mèo, gái giang hồ đánh đi chín phương còn để lại có một một phương... yêu hòa bình và tổ quốc. Lần trước, khi người Mỹ chơi cái trò ăn quyết đ. lường bằng cách hủy bỏ giá trị của đô la tiền nữ đã hân hạnh viết cho ông toàn quyền một bức thư bằng giấy ABC. Lần này, tiền nữ lại viết, nhưng không với tư cách đại diện điểm Giao Chỉ bình dân mà là với tư cách tổng trưởng ngoại giao Trần Thập Thành tức ngoại trưởng Thành của nội các Đười Uơi, một nội các cu ly nhất, lỳ lợm nhất dư khả năng chửi bới tục tĩu nội các ma của bọn khốn nạn Nguyễn hữu Thọ, Huỳnh tấn Phát, Lưu hữu Phước, Nguyễn thị Bình.

Thưa ông toàn quyền,

Bất cứ cái trò ma tỵ nào thì cũng chỉ có thể xảy ra một lần thôi. Cái trò ma tỵ của người Mỹ ở Việt Nam mười tháng trước đã làm sáng mắt giai cấp xã hội mới tức là đi điếm, chúng tôi. Chúng tôi dèch còn dám tin ở lòng hào hiệp của người Mỹ nữa. Chúng tôi cho các ông ăn, các ông chơi. Các ông cho chúng tôi đô la đô. Rồi dờ mặt bảo đô la đô chỉ có giá trị ngang với... giấy vệ sinh! Thưa ra đô la đô còn tệ hơn giấy vệ sinh. Vì chửi đít không sướng tí nào cả. Hồi đó chúng tôi giận người Mỹ vô cùng tận. Chúng tôi đã thề không thêm tiếp Mỹ và trung khấu hiệu «Tống cổ Mỹ bản ra khỏi cuộc đời ta» nhưng rồi.

Thưa ông toàn quyền,

Bản chất của người Giao Chỉ là mau quên, dễ tha thứ. Chúng tôi lại tiếp người Mỹ. Vì chúng tôi nghèo. Có điều tiếp đón bằng đô la xanh hay bằng tiền Việt Nam. Chứ cương quyết chửi đô la đô, chửi cái thứ giấy MPC. Người Mỹ vốn khờ khạo, ngờ ngẩn nên tưởng ai cũng ngờ ngẩn. Các ông hủy đô la đô để lại tung thứ đô la đô mới hồng ản quyết đ, lường... «bis». Nhưng các ông đã vỡ mặt. Đòn của các ông tung lần này là thứ đòn của nhà Mộ Dung ở Cô Tô. Nó quật lại các ông và tự nó nó còn chứng minh cái tinh thần ham chuộng ản quyết của các ông.

Thưa ông Toàn quyền,

Tổng trưởng Tài chính Lưu văn Tỉnh của nội các Cá Hóa Tôm đã hiên ngang tuyên bố, đại khái, cái sự đòi đô la đô nó không ản nhằm gì đến nền kinh tế Giao Chỉ. Về phía đi điếm chúng tôi thì nhờ kinh nghiệm cay đắng của mười tháng trước, chúng tôi đã băng bó đàng hoàng. Chúng tôi cóc phải khóc đứng, khóc ngồi, cào cái «lá đa» mà chửi bới bọn... in bạc giả! Lần này chúng tôi cười hề hề. Vén môi cười tổ tồ. Cười bằng thích. Chúng tôi bình chân như vại. Các ông đã hết xô nôi chúng tôi,

Thưa ông toàn quyền,

Nhân nói về đô la đô, chúng tôi muốn người Mỹ các ông đừng chơi những trò đô-la đô-chính trị ở chính trường Giao Chỉ. Các ông thấy bài ba lá nhiều rồi, Giao Chỉ là đất thiêng. Tôi nhấn mạnh: Giao Chỉ là đất thiêng. Những đứa nào chơi gian lận trong ván bài mưu cầu hạnh phúc cho dân Giao Chỉ sẽ thân bại danh liệt như đã thân bại danh liệt, Robert Kennedy chửi dân tộc tôi đã bị bắn chết. Edward Kennedy nhục ma các lãnh tụ dân tộc tôi đã bề mặt sự nghiệp chính trị. Humphrey mưu đồ xi gạt chúng tôi đã đi đoong chức tổng thống Mèo. Còn ông đó ông toàn quyền ạ!

Kính

THẬP-THÀNH

(Ngoại trưởng Đười Uơi)

THẬP THÀNH LẠI VIẾT THƯ NGỎ GỬI ÔNG TOÀN QUYỀN BUN CƠ

III NHIỆM VỤ TRƯỚC MẮT VÀ NHIỆM VỤ SAU LUNG.

Chính trong lúc lão Si-Gô. Nhớ sắp sửa bước vào cái nhà sấm vĩ đại ấy thì lão giật bắn người khi nghe thấy tiếng còi hự. Chiếc xe díp phăm phăm lao tới rồi thắng kít lại và dừng trước cửa ô ten Khoái Lạc.

Từ trên xe đồ xuống năm sáu bố đứng là đầu đầu trâu mặt ngựa, võ trang lên đến tận răng. Không những đã mang súng lục dao găm, lại còn lăm lăm trong tay khẩu AR 15 và đội mũ sắt, mặc áo giáp.

Thiệt trông thấy mà ghê!

Cứ làm y như là thủ đồ sắp sửa biến thành bãi chiến trường đến nơi!

Lão Si Gô Nhớ lăm bầm chửi thề: «Tiên sư bố các anh. Giá khi ra trận các anh cũng hung hãn như khi ở hậu hạ các xếp thế này thì Cộng sản chết hết từ khuya rồi. Chả cần phải đợi tới lúc lão Ngoại trưởng tuyên bố MTGPMN không phải là Cộng sản thì Cộng sản mới chết hết.»

Chửi thề xong, lão lại cười tùm tùm: «Kể ra thì thằng cha cũng tài thật! Uyá nhau liên miên gần hai chục niên, không tài nào diệt được hết Cộng sản. Thế mà chỉ trong nháy mắt, thằng cha tuyên bố một câu, bao nhiêu Cộng sản biến thành Quốc gia hết chơi!»

Cũng trong lúc ấy, có một người bạn đồ si-vin từ trên chiếc xe díp bước xuống. Đó là một anh chàng bụng phệ, mặt phèn phẹt như mặt thót, ăn vận bảnh bao theo đúng kiểu con nhà thợ may, nhưng lại đeo kính trắng để cho ra vẻ mình là dân trí thức.

Thưa đó chính là mông sư Đệ nhất Xuân Tóc Đỏ. Nói một cách nôm na: Xuân Tóc Đỏ số dách. Còn nói theo giọng điệu lại căng thì là Mister Spring, Red Hair Number one.

Nhưng tại sao gọi là Xuân tóc đỏ số dách?

Như tác giả đã từng trình bày trong lời mở đầu, xã hội của chúng ta ngày hôm nay có tới cả trăm thằng Xuân Tóc Đỏ. Nên chỉ, để dễ dàng phân biệt và nhất là để cho khỏi nhầm lẫn giữa Xuân Tóc Đỏ này với Xuân Tóc Đỏ khác, tác giả phải ghi số thứ tự cho từng đứa một.

Tuy nhiên, khác hẳn với các nhân vật trong truyện kiếm hiệp, chữ Đệ nhất ở đây không có nghĩa là tài giỏi số dách. Trong số 6 thằng Xuân Tóc Đỏ lần lượt xuất hiện trong thiên phóng sự này, có thể thằng Xuân Tóc Đỏ số 5 sẽ giỏi hơn thằng số 1 và thằng số 3 sẽ cứ khờ hơn thằng số 2.

Đệ nhất Xuân Tóc Đỏ bước xuống xe, tiến lại phía lão Si-Gô Nhớ để bóng xua bóng soa rồi rít. Nó vốn dĩ dốt nát, nhưng sở dĩ leo lên được địa vị cao chót vót, cũng là vì nó có tài luân lọt khéo léo, không bao giờ để mắt lòng ai cả, dù là đối với kẻ dưới hay bề trên. Trông thấy ai nó cũng chào hỏi trước, theo đúng chính sách mồm miệng đỡ chân tay, một chính sách của các nhà trí thức hôm nay thường được sử dụng ở phòng kín trong các vụ mêch lô-vơ mĩcắc có tinh nhân trê đẹp.

Rồi nó hỏi lập Si-Gô Nhớ:

—Thế nào? Công việc xuống sẽ cả chứ?

Lão Si Gô Nhớ khề nhún vai một phát rồi đáp:

— Có gì mà chẳng xuống sẽ. Xong hết rồi.

Thiệt ra thì Xuân Tóc Đỏ đã mù tịt về cái vụ bắt giao vừa rồi. Nó chả biết gì hết chơi. Nó vườn đĩnh ninh rằng, mông sư Si Gô Nhớ hãy còn đang mần việc nước và định bụng rằng, mai mới sẽ lại đề nhờ cậy một cái áp phe. Cho nên nó tiếp lời:

— Móa muốn lại thăm toa mà lần nào gọi tổ lô phôn người ta cũng trả lời toa vừa đi khỏi. Thế thường thường toa có ở bua rô vào khoảng mấy giờ?

Si Gô Nhớ nở một nụ cười vàng như nghệ:

— Bi giờ thì còn dèch đầu bua rô nữa!

Xuân Tóc Đỏ sùng sốt hỏi:

— Sao vậy?

— Ngồi chơi soi nước rồi!

PHAN NGHỊ

— Nhưng mà tại sao lại rỗi chơi xơi nước?

— Chung quy là tại đảng ta hết. Đảng ta chả ra cái mẹ gì cả! Đảng ta đúng là một cái sọt rác!

Trong một cơn phấn nộ kịch liệt, lão đã chửi rủa đảng ta không tiếc lời. Cứ từ lãnh tụ trở xuống cho đến những thằng vác cờ chạy hiệu.

Xuân Tóc Đồ cũng là người của Đảng ta. Nó cũng đau lòng xót ruột trước sự đổ vỡ của cơ đồ nhà Hán. Nếu đảng ta không tan nát mà cứ vững như thành đồng thì tương lai của nó sẽ còn sán lạn nhiều hơn nữa.

Có điều rằng, ở cái xứ Mít này, không có anh nào bảo được anh nào hết. Tuy cùng trong 1 Đảng đây, nhưng anh nọ vườn thường chửi bố anh kia, rồi kẻ vạch lẫn phau, đôi khi lại coi nhau như quần hần quần thù.

Giữa Xuân Tóc Đồ với lão Si Gò Nhor cũng vậy.

Sau khi nghe tin lão ta bị ngồi chơi xơi nước, Xuân Tóc Đồ, ngoài mặt thì ra cái vẻ buồn so nhưng trong bụng thì cảm thấy khoái tì vô cùng. Nó chửi thầm ông đồng chí của nó: « Ai biểu mày cứ già vờ trong sạch. Ông tới xin cái áp phe mà lại thoái thác,

Nhưng rút cuộc ông vườn tìm cách xin được như hường. Ở những chỗ khó khăn gấp mấy ông còn chạy chọt được hường chi là cái việc nhỏ xíu ấy. Bị giờ đã biết thân chưa, con ? »

Lão Si Gò Nhor cũng muốn văng vào mặt Xuân Tóc Đồ dăm bảy câu chửi rủa: « Đắt nước này mà có độ dăm bảy thằng ăn trên ngồi chốc như mày, để rồi vác xác đi đâu là tiền hô hậu ủng tới đó, thì nhân dân còn phải chống cộng đến Tết Congo cũng chưa chấm dứt ! »

Sau vụ chửi thăm ra rít ấy, cả hai cùng tiến vào nhà hàng Khoái Lạc.

Xuân Tóc Đồ hỏi :

— Toa đi có một mình à ?

Thì buồn tình quá nên mới đi lang thang một mình Thế còn ông anh thì đi mấy mình?

Đối với Xuân Tóc Đồ, dù sao lão Si Gò Nhor cũng phải có đôi chút kính nể ở bề ngoài Bởi lẽ không những nó ở cấp bậc cao hơn mà lại còn luôn luôn gần gũi với các xếp của lão nữa. Tờ lơ mơ mí nó, nó chỉ cần kẻ vạch mí xếp một phát là lão cũng đủ bỏ mẹ. Cuộc đời đang yên thân ngồi chơi xơi nước ở Sè Gòong có khi vì một phát kẻ vạch ấy mà bị đưa đi Cà Mau hay Bến Hải.

Xuân Tóc Đồ đáp :

— Móa có hẹn với đám Cái Bang ở bây

Rồi nó liếc mắt nhìn đồng hồ

— Chết chửa ! Chậm mất mười lăm phút rồi.

Nó xin lỗi lão Si Gò Nhor đoạn phom phom bước vô thang máy.

Khách sạn Khoái Lạc có đủ các mục ăn chơi. Muốn ăn thì có ăn. Muốn chơi cũng có ngay chơi. Và muốn đồ bác thì cũng có ru lét.

Lầu ba là chỗ để ăn uống. Có một khoảng sân lộ thiên để dành riêng cho những cô cậu nào muốn bù khú với nhau. Nhưng tối nay thì đám Cái Bang đã chiếm hết chỗ này. Họ mở tiệc ăn mừng thắng lợi.

Lão Si Gò Nhor chỉ ngồi cách đám Cái Bang có một tấm bình phong thiêng thờ ra lão nghe rõ mồn một,

Sau những tiếng kéo ghế rùm rụp, Xuân Tóc Đồ đứng lên tăng háng một phát rồi nói :

— Thưa quý bạn như vậy là chúng ta đã hoàn thành xong một số những công tác lớn của giai đoạn đầu. Nhưng điều cốt yếu là bạn phải rảnh ngồi lại để tiếp tục công cuộc đấu tranh. Nhiệm vụ trước mắt của chúng ta, nhiệm vụ sau lưng của chúng ta còn rất nhiều như sau này...

Nói tới đó, Xuân Tóc Đồ tịt ngắc.

Cái bài nói chuyện này, nó đã nhờ một tay nhà báo thảo hộ, dài hơn hai trang đánh máy. Nó đã học thuộc lòng nhưng không hiểu bị tổ trác hay sao, mà vừa phát ngôn được dăm bảy câu, thì chữ nghĩa trong bụng không chịu chui ra nữa.

Tuy nhiên, Xuân Tóc Đồ vốn là đứa láu cá vật. Nếu bị gờ lại nói một cách nửa đời nửa đoạn như thế thì không còn ra cái thống chế gì nữa.

Nên chi, nó bèn cất tiếng hỏi đám Cái Bang:

— Nhân đây, chúng tôi cũng xin mạn phép quý bạn để nêu ra một câu hỏi: « Nhiệm vụ trước mắt của chúng ta là gì ? »

THỢ LẮC
chăn, lể

KHI EM GÁI KIỀU MỘNG THU ĐEM THẦY RA MẶC CẢ

Con gà mái (không phải poule de luxe) của khối Phật Giáo Ấn Quang là em gái Kiều Mộng Thu đã tỏ ra rất trung thành và sung sức trong các dịp « chơi ». Em đã « đi » những đường rất ngoạn mục, là lượt kẻ từ ngày thầy của em, mộng xừ « Maitre Pagode » Thích Thiện Minh bị phú lít bắt bỏ tù. Ít ra, em gái Mộng Thu cũng có lập trường rõ rệt. Theo ai thì theo đến chết. Thợ lặc xin lặc em một phát hoan hô. Chả bù những anh khi các thầy « Mộng Tê Ê Lê Phãng » tranh nhau quạt, pha trà tầu, dâng bánh đậu xanh và gãi các thầy, khi các thầy « đét xăng siêng » tìm đường « Ô Rơ Lui » hết.. Tiên sư cha những anh đóm đó khốn nạn này

Em gái Kiều Mộng Thu có quyền kẹp võ đầu lâu những anh đóm đó ở cổng chùa. Thợ lặc sẽ hậu thuẫn cho. Nhưng riêng cái vụ em đem thầy Thích thiện Minh của em đặt trên chiếu xóc đĩa thì. Thợ Lặc không nghĩ được. Nó hơi lăm. Nếu em biết rõ tổ con chuẩn chuẩn Huỳnh văn Trọng, vì an ninh quốc gia, vì quyền lợi dân tộc, em hãy phanh phui hết đi. Hà tất phải đem ông Thích thiện Minh ra đặt cửa chắn đề mặc cả nhà cái. Vậy ra « Maitre Pagode » vĩ đại hơn tổ quốc?

Công việc « quét » lá đa nặng và hấp dẫn hơn công việc dất nước, dân tộc? Làm thơ thì có quyền ngu. Càng ngu dại, thơ càng hay. Thi sĩ đều khờ dại cả. Nhưng làm chính trị không có quyền ngu. Văn mệnh nước Giao Chỉ không phải chỉ đặt ở sân chùa Ấn Quang. Hiểu chưa, những kẻ muốn ăn có vụ « Maitre pagode » Thích Thiện Minh?

CHỐNG CỘNG VÀ Ở GIỮA

Hai ông chống Cộng quá khích và ở giữa không tương đương chơi nhau. Nói cho rõ, ông Lý Cô Đơn đang « thương xác » với ông Nguyễn Quang Lâm. Ông Lâm (chủ nhiệm báo Xây Dựng kiêm cố đạo không có nhà thờ) bảo phong trào « ở giữa » do Sở Đồ Thùng Mỹ đẻ ra (Sở Đồ Thùng tục gọi là Sở Đồ Xia, viết tắt là Xia) hay CIA) và « ở giữa » có thể là « Đón Gió, Trương Giã Xu Thời Bàn Thiệu ». Ông Lý Cô Đơn mới chớm nói đến những anh cai thầu chống Cộng, một thứ « cở dưới chớ » tân xuân thu. Khi Thợ lặc mở bát, ông Lý Cô Đơn hứa hẹn « mai tiếp » nên chưa biết ông Lý (chủ nhiệm. Voa duy Bóp, tiếng Nói Dân Tộc chứ không phải tiếng nói của con bò đực) sẽ dùng danh từ gì để trả đũa những danh từ không có ở thánh kinh mà linh mục Nguyễn Quang Lâm đã quen sài trên Xây Dựng.

Bạn Con Ong chán chống Cộng từ khuya vì số báo in bằng số báo in cả tuần (hơn là đăng khác) của Xây Dựng, lại bán đắt gấp đôi mà bạn Con Ong vẫn không khá. Chưa thăng nào mua nổi căn nhà, dù đã tót vấy phách quần hứa hẹn chống Cộng đến chiều. Trong khi đó, nhật báo Xây Dựng chống

Cộng ăn nên làm ra. Cha Lâm mua gần hết ấp Lộc Hòa, mấy anh xếp báo, đếm báo cho Xây Dựng cũng có bin đình. Cứ cái đã chống Cộng này. Xây Dựng sẽ mua cả... ngã ba Ông Tạ ! Nên ông lý Cô Đơn đừng lạ khi cha Lâm chề ở giữa « bàn thiệu » Bạn Con Ong định nhờ cha Lâm truyền võ công chống Cộng sao cho nhiều xin dấy. Chống Cộng có hai đường. Một đường thân bại danh liệt và một đường vinh hoa phú quý.

Nếu cha Lâm hứa với Con Ong rằng chống Cộng theo kiểu Cha, ba tháng có vi la, ông Lý Cô Đơn nên coi chừng. Bây giờ, Con Ong sẽ chế ra hàng ngàn danh từ khốn nạn để chửi những thằng ở giữa. Còn bây giờ, xin đứng ngoài xem hai ông đấu võ miệng, Xé ra cho hai ông chửi nhau đó.

CHUNG TA ĐỒNG Ý NHƯ VẬY

Trong Rải Độc, anh bạn phòng Tích của Thợ Lặc nhân nghe tài tử Nguyễn Long kể chuyện vì ông thi sĩ nọ mà có đập ly đập chai ở Queen Bee. Phòng Tích nhân đó, nói chung về những anh văn nghệ thích nhí nhố ở phòng trà. Không ngờ, thi sĩ thích ngâm thơ lại là ông.. quản đốc ! Hôm chủ nhật Phòng Tích Đại Đức Phòng Tích gặp ông quản đốc ở tiệm thu băng Jo Marcel, mới nói :

— Thôi nhè, xong rồi nhè !

Ông quản đốc dạy :

— Không xong, tôi nhớ lâu sẽ có dịp trả nợ.

Đại Đức Phòng Tích kể cho Thợ Lặc nghe, Vậy đây là lời của Thợ Lặc nhắc ông quản đốc :

— Chúng ta đồng ý như vậy. Nhưng Con Ong—tôi nhấn mạnh: anh em Con Ong—chờ khi nào ông hết còn làm quản đốc hay làm một chức gì to hơn mới « ta pi ». Bây giờ gây thêm nợ, nhờ ông mất chức quản đốc thì anh em ân hận lắm. Bọn chen nó vất vả, phải không ông ? Be bờ đã chưa kịp đơm tổ đã bị phá, có thể cầm dao giết nhau lắm...

NHỮNG AI CÓ TRÁCH NHIỆM

TRONG VIỆC CẢI - TỐ CHÁNH - PHỦ ?

Ngày 19-7, tổng thống Nguyễn văn Thiệu loan báo quyết định sẽ cải tổ sâu rộng chánh phủ và sẽ có nội các cải tổ trong vòng 2 tuần lễ.

Đến nay, đã gần 4 tuần rồi mà vẫn để cải tổ vẫn còn nhiều rắc rối. Sự chậm trễ, sự bế tắc trong vấn đề cải tổ nội các đưa đến rất nhiều hậu quả quan trọng.

VẾT CHỢ CHIỀU

Hậu quả đầu tiên là trong tình trạng chờ đợi nội các mới công việc cai trị gặp rất nhiều trở ngại.

Ông đầu Bộ thì lo chạy chọt xem có được ở lại trong nội các cải tổ không. Nghe thấy đâu có hơi thực lực thì đồ xô đến mà vận động. Nếu ông đầu Bộ thấy có vẻ hết hy vọng sót lại trong nội các cải tổ thì cũng tìm cách chạy chọt, để kiếm trước chỗ nào kha khá một chút, hoặc tại ngoại quốc. Và nếu là tại ngoại quốc thì bận lo thủ tục cho mình cho gia đình lo chuyên tiền v.v., lo những chuyện này với tư cách là một ông lớn, trước khi rút đi, bao giờ cũng để dãi hơn là sau khi rút đi, là thường dân để bị cấm cửa lắm.

Trong khi ấy, các ông như như Đông Lý, Tổng Thư Ký Chánh Văn Phòng, và đám chạy cờ Công Cán Ủy Viên, là những kẻ số phận gắn liền với ông đầu Bộ, các vị này còn phải chạy khỏe hơn ông đầu Bộ.

Bộ, vì các ông đầu Bộ về vườn thì của chìm của nổi, ăn đến mấy đời cũng không hết, nhưng đám chạy cờ một khi ra đi theo ông đầu Bộ, thì chỉ còn cách đi bán thuốc dạo, đi làm ma cô, hoặc khá hơn một chút, là làm thông ngôn cho Mỹ. Đám này phải chạy thật lực xem xếp của mình có ở lại không và nếu xếp phải đi, thì xếp mới là ai, phải lo đi cửa sau, tới hầu hạ cho con người ta trước, để mong được xếp mới cho ở lại.

Còn hạng Công chức nhỏ hơn, xếp nào cũng là xếp, đến ăn cái giải gì cả, thì cứ tà tà, việc công hãy tạm xếp đấy, ông đầu Bộ đang lo chạy, đám lâu la của ông đầu Bộ cũng lo chạy, vậy thì tội dèch gì làm việc cho nó mệt. Hãy cứ đợi ông xếp mới rồi hãy hay.

Ngoài ra, trong thời gian chờ đợi cải tổ, dù chuyển bầy có thể xảy ra. Ông lớn thì vết lớn, thăng nhỏ thì vết nhỏ. Mỗi chữ ký đáng giá bạc triệu chục triệu, trăm triệu, cả đời chó ngáp phải ruồi mới làm lớn được một lần, ra đi đến nơi, gọi là chuyển tàu vết, tội gì mà chẳng vết. Càng đợi lâu càng vết đấy. Ký một chữ ký, chỉ cần một giây. Chỉ cần biết trước sự ra đi, một ngày, cũng tha hồ vết. Ở lại thêm một tuần, thì vết đấy, và hơn ba tuần chờ đợi, ôi chao! bao nhiêu túi mà chắt đấy.

THUỐC BA THANG

❖ Kể bảo không đủ tư cách thay Thủ tướng Hương, người bảo phải thay T.T Hương để khỏi «chôn vùi chế độ» nhưng không ai hỏi thẳng Tổng thống Thiệu và Thủ tướng Hương xem Thủ tướng Hương nên ở hay nên đi?

Trước tình trạng nguy hiểm như trên, hôm mới đây, theo báo chí đăng tải, trong dịp tiếp kiến Bà cả Tề, Tổng thống Thiệu đã nói với bà Tề rằng việc cải tổ chánh phủ không thể kéo dài thêm được nữa.

Nhưng ai có trách nhiệm trong việc kéo dài thời gian chờ đợi cải tổ chánh phủ?

Theo hiến pháp chức nút, quốc dân ủy nhiệm quyền hành pháp cho Tổng thống, Tổng thống hoạch định chính sách quốc gia, Tổng thống chọn Thủ tướng thì hành chánh sách quốc gia, Thủ tướng chọn các nhân viên chánh phủ (Tổng, Bộ, Thứ Trưởng) và đề nghị với Tổng thống bổ nhiệm các nhân viên đó.

Như vậy, bất cứ lúc nào, Tổng thống cũng có quyền cải tổ một phần hay toàn phần nội các. Muốn cải tổ, Tổng thống chỉ cần nói với Thủ tướng một tiếng là xong.

Nếu muốn thay một số Tổng Trưởng, Tổng thống chỉ cần nói với Thủ tướng tìm người khác thay thế những người muốn thay, rồi Tổng thống bổ nhiệm.

— Nếu muốn thay đổi toàn thể chánh phủ mà vẫn muốn giữ lại Thủ tướng. Tổng thống chỉ cần nói với Thủ tướng giải tán chánh phủ, đồng thời yêu cầu Thủ tướng đứng ra chọn người lập chánh phủ mới. Khi nào chọn xong, sẽ đề nghị lên Tổng thống bổ nhiệm. Nếu Tổng thống đồng ý tất cả, thì bổ nhiệm ngay. Nếu không đồng ý một hay một số người nào đó thì Tổng thống yêu cầu Thủ tướng tìm người khác, cho đến bao giờ hoàn toàn đồng ý thì bổ nhiệm. Nếu ông Thủ tướng được chỉ định lập nội các, mà chọn hoài không được người khác chỉ toàn một thứ tôm uơn cá thối tức là ông Thủ tướng đã thất bại ngay từ đầu, Tổng thống cảm ơn ông ta, và chọn người khác đứng ra thành lập nội các.

Nếu Tổng thống muốn thay tất cả nội các, kể cả Thủ tướng, Tổng thống chỉ cần nói cho ông Thủ tướng biết là Tổng thống hết tin nhiệm ông ta rồi, và Tổng thống chỉ định người khác đứng ra lập nội các, giống như trường hợp nội các Trần văn Hương thay nội các Nguyễn văn Lộc hồi năm ngoái.

Y HỘI BẤT KHẢ NGÔN

TRUYỀN

Tổng thống có toàn quyền thay đổi nội các theo ba trường

hợp trên, nhưng trong việc cải tổ nội các đang diễn ra, người thấy có một cái gì trục trặc, vì Tổng thống đã không hành động theo một trong ba trường hợp trên.

Người ta không biết rõ Tổng thống Thiệu đã nói riêng với Thủ tướng Hương những gì. Chỉ biết rằng, theo ý Tổng thống được phát biểu qua cuộc họp báo ngày 19-7, thì Tổng thống muốn «cải tổ sâu rộng nội các». Người ta không biết chữ «sâu rộng» ở đây chỉ bao nhiêu Bộ, và không hiểu Thủ tướng có cả trong số người Tổng thống muốn thay đổi không? Theo tin tức được báo chí đăng tải, và không có ai cải chánh sót cả, thì Tổng thống vẫn tiếp tục tin nhiệm và

Thủ tướng Hương cũng tuyên bố nhất định không từ chức, chỉ ra đi khi nào Tổng thống Thiệu cách chức. Nhưng Tổng thống Thiệu không cách chức. Vậy cứ coi như Tổng thống Thiệu vẫn mặc nhiên tiếp tục tin nhiệm Thủ tướng Hương. Nhưng trong khi đó thì giới thân cận của Tổng thống Thiệu là khối Dân Tiến Hạ Viện, và 6 đảng trong liên minh lại hề nhau làm kiến nghị bất tín nhiệm Thủ tướng Hương. TT

Thiệu đã muốn dùng bàn tay hậu thuẫn lật đổ Thủ tướng Hương, hay những người thân cận với Tổng thống Thiệu không chấp lập trường với Tổng thống? Đó là những câu hỏi làm điên đầu mọi người.

ĐẸP ĐÔI

Tóm lại sự chậm trễ trong việc cải tổ chánh phủ hiện nay một phần trách nhiệm ở Tổng thống, và một phần ở Thủ tướng.

— Tổng thống đã không nói rõ cái ý muốn cải tổ nội các của mình với Thủ tướng, không giải quyết dứt khoát với Thủ tướng về vấn đề cải tổ. Tổng thống không nói rõ với Thủ tướng là muốn cải tổ một số Bộ, hay toàn thể? Tổng thống không chánh thức nói rõ với Thủ tướng trước công chúng là Tổng thống có còn tiếp tục tin nhiệm Thủ tướng nữa không? Nếu không, thì cảm ơn Thủ tướng, để Thủ tướng ra đi cho Tổng thống chọn người khác. Nếu vẫn tiếp tục tin nhiệm, thì Tổng thống hô hào quốc dân

ủng hộ Thủ tướng trong sứ mạng tiếp tục thi hành chánh sách của Tổng thống trao phó, kêu gọi các đoàn thể và các đại diện dân cử hậu thuẫn của Tổng thống ủng hộ Thủ tướng.

Về phía Thủ tướng, cũng có một phần trách nhiệm. Khi Tổng thống không chính thức bắt tin nhiệm, Thủ tướng có thể coi như Tổng thống vẫn tiếp tục tin nhiệm mình. Tổng thống muốn cải tổ nội các, và vẫn tin nhiệm, vậy mình phải sớm lo xong việc cải tổ, như đệ trình thành phần nội các cải tổ lên cho Tổng thống bổ nhiệm. Nếu Tổng thống không đồng ý thành phần nội các đệ trình, mà không bổ nhiệm, thì phải đi tìm người khác thay thế cho đến khi Tổng thống thỏa mãn mới thôi. Nếu đệ trình năm lần bảy lượt, mà lần nào Tổng thống cũng không thỏa mãn, thì phải hiểu rằng.

Một là Tổng thống không muốn tin nhiệm mình nữa, nên cố ý phá mình bằng cách không chịu bổ nhiệm nội các, mặc dầu thành phần nội các đã được chọn lựa rất kỹ lưỡng. Hai là không ai muốn hợp tác với mình nên không mời được người khác tham gia chánh phủ, chọn mãi mà chỉ toàn người tồi, khiến Tổng thống không thể bổ nhiệm vì những lý do chánh đáng. Như thế tức là phải nhìn nhận rằng mình bất lực, thiếu khả năng thành lập chánh phủ.

Trong cả hai trường hợp trên, Thủ tướng nên từ chức, để dành sự phán đoán cho quốc dân, chứ không nên kéo dài mãi tình trạng bất ổn.

Trong cả hai trường hợp trên, Thủ tướng nên từ chức, để dành sự phán đoán cho quốc dân, chứ không nên kéo dài mãi tình trạng bất ổn.

IM LẠNG LÀ...?

Chánh giới hiện chia ra hai phe: một phe gồm các ông Đặng Văn Sung, Nguyễn Bá Lương, Trần ngọc Châu v.v.. Cả quyết rằng không thể tìm được ai xứng đáng có thể thay thế Thủ tướng Trần văn Hương. Tổng thống Thiệu và Thủ tướng khác gồm ông nghị Trần văn Đôn và khối Cộng Hòa của ông, khối Dân Tiến Hạ Viện, và 6 đảng của Tổng thống thì cả quyết cần thay

thế Thủ tướng Trần văn Hương. Riêng các ông dân biểu Nguyễn đại Bàng và Nguyễn trọng Nho còn nói dừ:

« Nếu Tổng thống Nguyễn văn Thiệu vẫn tin nhiệm Thủ tướng Trần văn Hương trong lần cải tổ này thì chính Tổng thống sẽ chôn vùi chế độ ! »

Kẻ muốn giữ người muốn đây Thủ tướng Hương, chương phong tung ra thật là ồn ào, nhưng rất tiếc có hai vai chánh là

Tướng Hương lại chẳng nói gì cả !

Dân Giao Chỉ lại bị móc túi

SÈ GHÈNH : Dân Giao Chỉ ham đồ la lại bị các quan đại Mèo bớp để một phat sặc gạch. Các quan đại Mèo vừa thỉnh lệnh ra lệnh thu hồi hết tội đồ la đồ để lại thay thế bằng loại em pi xi khác.

Theo sự dò hỏi của bên báo đp, lần này kỹ thuật bớp để của các quan đại Mèo tinh vi hơn, và tin tức cuối cùng được giữ bí mật hơn.

Bánh mặt ngày 8, tất cả những cơ sở Mèo đều đóng cửa kín mít, và những chú quân cảnh Mèo súng ống dùi cui đứng ở cửa như gác ma tổ.

Cho tới 8 giờ sáng thì lệnh trên cho phép mỗi người Mèo được quyền đổi 230 đô la nhưng tới 9 giờ thì lệnh trên lại hóa tốc truyền xuống chỉ cho đổi 150 đơn sự thay đổi chỉ số đồng nội này nguyên lai là vì thượng cấp khám phá ra rằng những thuộc cấp của mình cũng ma tít một cây những anh hùng Mèo khổ rách áo ôm vào giữa tháng thường thường chỉ còn sót 5, 10 đồng là cùng. Nhưng khi đổi thì anh nào cũng có cả 100 đơn. Cái khoản tiền tháng dư đó là của các vị Giao chỉ nhân dân gửi kịp và dĩ nhiên là những anh lính Mèo nhận đổi hộ đó sẽ đóp tí ticom mít xống gọi là đền đáp công lao khó nhọc.

Nguồn tin chưa được xác nhận cho rằng sau vụ này, các người bạn Mèo ít ra cũng móc túi được của dân Giao chỉ cả vài trăm ngàn đơn.

CADAU đã xuất bản

— KRISHNAMURTI VÀ CON NGƯỜI TOÀN DIỆN của Carlo Srazer Vũ Đình Lưu dịch

— TRIẾT HỌC TÂY PHƯƠNG HIỆN ĐẠI của Bochenki. Tuệ Sỹ dịch

— THÂN PHẬN thơ Hoài Khanh. PHẠM CÔNG-THIỆN đề tựa (lần tái bản này có in thêm 13 bài thơ rút trong thi tập Đăng-Rừng, xuất bản lần đầu vào năm 1957)

Sau vụ Tổng thống Thiệu đấu hót mí lì khổng Big Minh các chính khứa hít bã mía đã mở cuộc... chạy cờ

TIN TỨC

HOÀNG NHAM *Thâu lượm*

TỔNGHIỆP CỤ GIÀ GÂN LẠI LÊN CƠN GÃI HÁNG

Sẽ Ghềnh: 1 nguồn tin chưa được công bố chính thức tiết lộ rằng mấy hôm nay, cứ ngoài những giờ làm việc, hội họp bù đầu, Thủ Tướng Hương lại

lộ khuy về mái nhà tranh ở bên Bạch Đằng ngời... gãi háng kịch liệt.

Nguyên nhân của sự gãi háng kịch liệt này dường như là vì có mấy ông Hạ cứ mang cụ ra mà rửa om xòm. Những ông Hạ ông đứ đứ thì cứ phồng mang tron mếp lên thời làm cụ bị ứ hơi ở bụng dưới.

Còn những ông Hạ không có ống đu đủ thì cứ quai mồm ra công kích làm cho cụ bị nhột ở háng.

Chẳng hạn như ông Hạ Bàng không biết ăn cái giải rút gì của ông T.Q.K mà cứ nâng nặc quả quyết cụ già gân thua ông K xa và ông Hạ Bàng còn xỉ và chính phủ của cụ già gân là chỉ chuyên môn nói rồi đề đó; chẳng hạn như vụ tăng lương.

Ông Hạ con tàu không bến

Trần con Q. cũng đã kích cụ già gân không kém, và cho rằng cụ Thủ Hương không giải quyết được các vấn đề QG.

Riêng về cái sự thổi ống đu đủ của mấy ông Hạ... đu đủ bồn báo xét ra không nên ghi lại bởi vì nếu ghi lại chỉ tội nghiệp cho cụ già gân mất công phải gãi háng kịch liệt hơn nữa. Dư luận cho rằng giữa lúc đất nước nghiêng ngửa, làm chuyện rắc rối to vò, mà mấy ông Hạ cứ làm cho cụ Thủ phải gãi háng thì là một tội nặng đối với Dân tộc.

SỢI XÚC XÍCH GIỮA 3 SỰ KIỆN: TT THIỆU TIẾP KIẾN TOÀN QUYỀN BẢN CỬA; CÁC ÔNG TƯỚNG VỀ VƯỜN CHÉN CHÚ CHÉN ANH Ở CẤP; VÀ TT THIỆU RA VŨNG TÀU CẦU CÁ.

SẼ GHỀNH: Các tin tức tùm lùm loan báo rằng ngài T. T Nguyễn văn Thiệu biểu diễn một đường Tam quốc chí, nhất cổ... vì la của khổng Big Minh ở góc Vô Tánh — Trần quý Cáp.

Nguồn tin trên cóc chịu tiết lộ nội dung cuộc đấu hót giữa hai vị này; Tuy nhiên, cứ theo như sự điều tra riêng của bồn báo đpv bằng cách nghe hơi nôi trổ, thì TT Thiệu đã ngõ ý mời ông tướng Minh chịu khó rời gót ngọc ra giúp nước tí ti cho nó tăng thêm phần long trọng. Cái chức vụ mà T.T Thiệu muốn nhờ tướng Minh đảm nhiệm là chủ tịch Hội Đồng Tư Vấn diễn nôm ra thì gọi là xếp xống của một lò com pa nhi những ông quân sự. Không biết mai một trong số đó có ông nào xài quạt... mo hay không. Các quan sát viên hy vọng là không nghe đầu ông Bản kura đã hứa viện trợ cho một lò máy lạnh 35 ngựa.

Cuộc đấu hót kéo dài suốt 120 phút, từ 11 giờ tới 13 giờ

Trên đây mới chỉ là một nguồn tin thứ nhất. Còn nguồn tin thứ hai thì có phần gây căng hơn. Nguồn tin này cho rằng cuộc đấu hót giữa TT Thiệu và ông Tướng Minh có một tầm quan trọng ghê gớm. Nó sẽ giúp khai thông cái bế tắc hiện nay trong việc thành lập tân nội các, và chưa biết chừng nó còn đóng góp một phần to bô vào chiến lược Hòa bình của TT Thiệu.

Tướng Minh sẽ giữ một vai trò quan trọng, trong một cơ cấu quan trọng, có một nhiệm vụ quan trọng và kết quả hay hậu quả cũng sẽ tối quan trọng.

Sở dĩ nó có tầm cái quan trọng như thế là bởi người ta thấy có 3 sự kiện sau đây đã diễn ra trước và sau cuộc đấu hót giữa TT Thiệu và Tướng Minh.

Trước: TT Thiệu đã tiếp kiến ông Bản kura, và ông này đã ra về theo thời hạn hoàn.

Sau: một lò cam ma nhốt những ông tướng về vườn bồng bay vù và ra Cấp để chén chú chén anh.

Sau rốt: Tổng Thống Thiệu cũng đã bay ra Cấp để cầu cá.

Mặt khác, nguồn tin thứ ba tiết lộ rằng sau vụ TT Thiệu bắt thần tới nhà tướng Minh, nhiều ngài chính khứa đã bắt đầu mở cuộc... chạy cờ, nhất là những ngài chính khứa chủ trương huê cả làng, những chính khứa chuyên bê măng và những chính khứa thích hít bã mía.

Người cầm cờ chạy đầu là mét Liêng; Sau đó là những cua rơ mằm non Nguyễn Đại Bông, Trần Con Quốc v.v... Các cua rơ này đang khom lưng uốn cật đập toát mồ hôi hột để hi vọng có thể chấm mút tí ti.

Trên đây là những tin tức sơ khởi. Có gì mới lạ bồn báo sẽ phăng tiếp ngay tức khê.

LỘN MỀ

BÓI... NHẦM

Chính Khứa Phạm Thái vừa biểu diễn một trò đẹp mắt đểch chề vào đầu được. Ông rí tai ký giả Văn Khe rằng me xừ Chu Tử Kỳ bị vô rồi. Văn Khe tưởng bờ bên học tốc về toà soạn viết tin.

Đến khi báo ra lò rồi mới vỡ lẽ ra rằng đó chỉ là tin vịt. Trong khi đó ông P. Thái liền lợi dụng cái tin vịt do chính ông sáng chế đó để bôi lọ đồng chí, mặt khác tự bốc thơm mình.

"Tú nốp tôi" của Tiếng Vang ước quá bền chừi óang lên. "Tú nốp tôi" lý luận rằng vì thấy tin tức trên do chính lỗ mồm của một chính khứa cơ Phạm Thái, nói ra thì sao mà không tin, nên Văn Khe và báo Tiếng Vang mới bị hớ.

Tớ cho rằng anh "Tú nốp tôi" lý luận như thế là tước cẳng ngồng. Đúng ra thì phải lý luận như vậy: ký giả Văn Khe bị hớ là bởi tin vào tư cách của một chính khứa cơ Phạm Thái thì át là phải bị hớ và bị hớ như thế thì chẳng có gì là lạ hết.

Một sự trùng hợp lạ lùng là trong khi bên chính giới có một chính khứa ma tít mang tên Phạm Thái thì ở, báo giới lại cũng có ông ký giả đồng tên và ma tít không kém.

Ông ký giả này biểu diễn 1 đường chừi bôi ký giả ka ki Viêm Hồng và chụp cho anh này cái mũ làm thầy rùa trong vụ giả mạo tên bà giáo sư T.Y để viết thư chừi có hiệu trường trường Gia Long.

Chừi một bài xong, ông bèn phen tới Tiền Tuyến để toan móc nối kiểm chác. Đến khi thấy chủ bút Tiền Tuyến chỉ xí xỏ đôi lời, chừi cóc chịu thông cảm tí ti nào. ông bèn phang tiếp bài thứ hai.

Tớ thấy tội nghiệp cho ông ký giả họ Phạm quá. Chả biết những lần trước ông... bôi có trúng không chừi lần này ông bôi nhầm rồi. Coi chừng! Viêm Hồng nó xỉ nạc nó bôi... bù thì vát và lằm dấy.

SỰ THẬT VỀ VỤ GẠO BỊ TỔNG ÂU NGÂM TÔM

SẼ GHỀNH Tin các báo loan rằng ông Tổng Trưởng Âu ngọc Hồ kiêm giám đốc tiệm sửa Foremost đã tiết lộ cái nguyên nhân bị ăn tại sao ông không chịu tung gạo ở kho ra, mà cứ ngâm tằm làm cho thị trường gạo trở nên khan hiếm, và giá gạo tăng vọt lên cao.

Cái lý do đó được ông tổng Âu mô tả như là rất chi là bí mật quốc phòng? nguyên do, theo ông Tổng Âu, có tin VC định đánh lớn nên ông phải sắm sửa tằm gạo tồn kho để nhớ mà nói bô sông bô biển VC có tấn công, thì còn có gạo mà phát cho dân Đô Thành.

Tuy nhiên theo sự điều tra riêng của phái viên ngồng đực thì sự thật lại hoàn toàn trái ngược ngồng mí lì lời tiết lộ trên.

Nguồn tin am hiểu cho rằng đây là một đòn của ông Tổng Âu nhằm triệt hạ bọn gian thương gạo, cái đòn đó lý kỳ như thế này: xét rằng gian thương có trăm đầu, chặt đầu này nó lại đầu khác. Bởi vậy chặt đầu gian thương khó lắm. Cho nên ông Tổng nghĩ ra một cách hay ho là... cứ tạo cơ hội cho chúng nó đóp no, đóp thả đàn, rồi tự nhiên chúng nó bội thực mà chết. Đòn đó nằm trong bí kíp "tham thực cực thân".

Bi giờ gian thương ăn no quá chết hết rồi, ông Tổng mới vui vẻ cho gạo sọc tí...

Thượng tọa lộn xống D. V. Thụy mưu đồ bắt bí Tổng thống Thiệu

Sẽ ghềnh: Các nguồn tin thông thạo vừa tiết lộ DB Dương văn Thụy đã tự cạo trọc đầu để lộn xống làm Thượng Tọa phát ngôn viên cho khối Phật giáo Ấn Quang nguồn tin trên cho biết Thượng Tọa lộn xống D.V. Thụy đã khơi khơi phát ngôn rằng nhà nước Giao chỉ phải thả phăng xé lộ ngay Thượng Tọa Thiện Minh thì phe Ấn Quang mới chịu chơi mí lì chính quyền. Còn không thì a lê hấp quý Thượng Tọa sẽ tiếp tục tụng kinh gõ mõ.

Trong khi đó, một nguồn tin khác thì lại cho rằng DB Thụy

định cuốn gió bê măng, mượn oai hùm rung nhất khí, toan làm khó TT Thiệu trong việc tạo dựng một nội các đoàn kết thực sự, mà ai cũng biết rằng muốn được như thế không thể không có sự tham dự của những khối tôn giáo lớn.

Giới quan sát cho rằng D B Thụy nắm được cái huyệt đó nên bèn cạo đầu để lộn xống vào khối tôn giáo Ấn Quang với mục đích cao đẹp duy nhất là kiểm chác tí tên tuổi còm và, biết đầu Phật độ, chả có ăn được vài cái giải rút.

ý kiến các ông

Cuộc cải tổ nội các Đười Uơi đang lằm vào chỗ ngắc. Nguyên nhân cũng chỉ vì chí sĩ Minh Vô, vị lãnh đạo tối cao của Nhà Nước Đười Uơi, vừa... ầy vưa run.

Trong lúc thế nước đang còn trong tình trạng xà bần, phe này chừi bô nhóm ng, đáng nọ bá ngọ đảng kta, chí sĩ Minh Vô muốn thực hiện một sự đại đoàn kết, thành lập một nội các chính trị mạnh, nhưng lại cóc muốn hy sinh một cái lông chân nào cả, cho nên chí sĩ đã gặp phải nhiều khó khăn. Và chưa biết chừng tình thế này còn kéo dài tới tết công ô cũng vẫn cóc có được nội các mới.

Trong tình thần xây dựng đất nước. «Cảng Ngồng» tự thấy có bồn phận phải đóng góp một vát ý kiến sau đây.

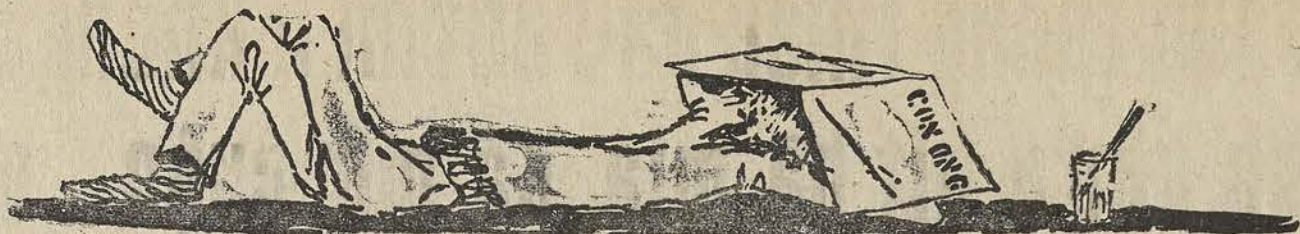
1. Vì quyền lợi tổ quốc Đười Uơi là tối cao, chí sĩ Minh Vô phải có thái độ cương quyết và rút khoát trong việc cải tổ nội các. Tinh nghĩa riêng tư dẹp sang một bên. Anh

nào bắt lức, không tự biết thả rút lui có trật tự mà lại cứ ngồi ì thân cụ ra đó, thì cứ thẳng cánh mời anh ấy về vườn cho được việc nhà nước.

2 Nội các mới phải gồm những chính khách có uy tín và hậu thuẫn nhân dân thực sự; Tuyệt đối không xài dân "thợ", vì đất nước sắp cần những kẻ biết ứng lộn bằng chính trị, chứ cóc cần những anh "thợ".

3 Muốn cho tân nội các nắm vững được nhân dân thì cũng đừng thêm xài mấy anh đảng phái ăm ở hội tề. Vì phần lớn đảng phái chỉ gồm toàn những chính khứa... hít bã mía. Hãy gấp rút mời ngay những ông Hòa Thượng, Cổ Đạo, Chức sắc v.v., vào nội các. Vì chỉ có những ông này mới có được những tín đồ, phật tử, con chiên trung kiên bảo sông là sông bảo chết là chết.

«Cảng Ngồng» tin tưởng rằng nếu chí sĩ Minh Vô mà làm được như vậy thì bô báo những thàng Cộng Sản cũng không còn dám ngo ngoe ở cái mảnh đất Đười Uơi này nữa.

Cả kẻ dè ngõng

TÌNH CẢNH NHỮNG NGƯỜI ĐANG HỌC LÀM LÍNH

Có một người bạn, anh Lê ký Thương, ở KBC 4465, đã viết thư về trách tôi. khi viết những chuyện lính, chỉ viết về lính đã ra nghề. Anh cho rằng tôi đã không quan tâm đến tình cảnh của những người đang học làm lính. Tôi đã trả lời anh trong mục đối thoại với người sạch, là chế độ quân trường không cho phép những người đang học làm quan, làm lính bắt mần với cán bộ, với huấn luyện viên. Tôi không thể nào lên tiếng.

Nhất là những lúc về sau này, các quân trường phân nhiều theo chế độ tự trị, tự chỉ huy, nên những cái bất công và không đẹp, thường ít xảy ra.

Người bạn của tôi không bằng lòng với câu trả lời ấy. Anh đã kể cho tôi nghe một câu chuyện của ba sinh viên sĩ quan thuộc khóa 8/68. Các sinh viên sĩ quan này theo học tại quân trường Nha Trang, trước khi mãn khóa, họ được phân phối về các tiểu khu để thực hiện theo kế hoạch chân trời mới mà Nhà Nước đề ra. Thời gian thực tập của họ ở các nơi là 15 ngày, sau đó họ trở về dự lễ mãn khóa và tốt nghiệp.

Sau đây là câu chuyện của anh :

Tại Tiểu khu Ninh Thuận, nơi tôi đang phục vụ, công tác của họ đã xong và về Bộ Chỉ Huy Tiểu khu chờ phương tiện trở lại trường làm lễ mãn khóa. Còn đang ở quân trường, đi học để làm lính mà xa nhà thì đời sống thật quá bấp bênh. Họ đã hết tiền... Nếu còn sống ở quân trường, họ không phải lo về vấn đề ăn thực. Nhưng ở đây thì không có nhà bếp để họ có thể vác gà mèn xuống xin cơm. Họ vờ xử người không biết đi vay mượn, bạn bè đồng hành cũng lâm vào tình cảnh đó. Có ba người sinh viên sĩ quan, bèn nghĩ ra một cách là tới nhà chùa xin cơm phật. Họ hy vọng rằng cửa thiên rộng mở, vì họ cũng là con của phật. Nhưng vị thượng tọa ở chùa này đã đi một đường ma giáo, không mở lượng từ bi mà còn diện thoại xuống tiểu khu Ninh Thuận, báo cho vị quan tư, tham mưu trường biết. Vị quan tư này bèn cho sĩ quan an ninh lái xe lên chùa, xem điều tra tại chỗ thì được biết là ba vị sinh viên sĩ quan này đối đã hai ngày rồi.

Anh bạn hỏi tôi nghĩ sao về thái độ của vị thượng tọa ấy... Tôi không có ý kiến. Vì anh đã kể rằng, vị thượng tọa ở tỉnh ấy rất nổi tiếng, đi xe hơi 403, hút thuốc Salem, thường xuyên thăm viếng các người bần đạo làm nghề thâu khoán, có cơ sở làm ăn lớn. Rồi đây, những sinh viên sĩ quan ấy sẽ ra trường, và sẽ chọn cho mình một đơn vị. Không biết sau này, khi ra đơn vị, gặp những vị tuyên úy phật giáo, những người sĩ quan ấy sẽ có những ý nghĩ gì?...

Trong mấy tháng nay, khi ra đường, tôi thường gặp những người sinh viên sĩ quan, giữ nhiệm vụ làm lính dùi cui, xét giấy ông đi qua, bà đi lại. Không biết rằng ai đã ra cái lệnh đó. Chương trình huấn luyện cho sĩ quan, chắc là thêm mục tập làm cảnh sát?...

Tôi cũng đồng ý rằng người sinh viên sĩ quan là những người còn trong sạch không thể

xảy ra những vụ thông cảm, như với lính dùi cui. Vì tương lai cả một đời người, nằm gọn trong mấy tháng quân trường. Lỡ một chút, có thể làm hỏng cả một tương lai. Nhưng việc gác đường, hỏi giấy, xét ra đã mất quá nhiều thời giờ cho những người đi học làm quan, làm lính.

Vấn đề tại sao bắt sinh viên sĩ quan đi gác đường, trong khi nhiệm vụ của những người này là đi học tập thành một người lính bộ binh. Đành rằng tình thế lộ xôn, nhu cầu an ninh bắt buộc trung dụng những... «tài nguyên quốc gia». Nhưng tình trạng an ninh đó thành không đòi hỏi người học làm lính, sĩ quan, lại đi gác đường, xét giấy từ thống này qua tháng khác. Đó là nhiệm vụ của đảng dùi cui. Còn muốn khám xét những người mặc ka ki sợ giả hiệu là nhiệm vụ của đảng Cu Xê.

Trong khi đó, đảng viên đảng dùi cui gác đèn xanh đỏ không thêm bấm nút đèn tự động. Con đường đã hết xe chạy băng qua ngã tư, ngọn đèn vẫn còn phụt đỏ, ông dùi cui đứng chờ.

Có ông dùi cui gác đèn xanh đỏ, lại rúp bên kia đường, chờ người vi phạm luật lệ lưu thông thì nhẩy xô rakiến những tay lái xe đỡ không kịp, đành phải ngừng xe lại nộp phạt. Đèn đỏ mà cho xe quẹo mặt cũng bị phạt những hai bô.

Nếu cho rằng vì sự thiếu hụt đảng viên đảng dùi cui, mới bắt anh em Sinh viên sĩ quan gác đường, thì những ông dùi cui có nhiệm vụ đứng bấm đèn xanh đỏ, không lẽ để mấy ông cho đèn tự động, rồi đứng đó tự do nghĩ hoặc dùng chiến thuật du kích, rúp gốc cây để vờ những ai lỡ đại lộ trốn.

Vụ gác sách trên, đã xảy ra một thảm trạng như sau : Nguyên có một anh SVSQ khóa 7/68 thì hành lệnh gác đường xét giấy mà phải «đền nợ nước». Anh sinh viên này đã bị một chiếc xe lam đụng chết, trong lúc anh đưa tay chặn xe lam lại để khám. Còn gì đau buồn hơn khi người chiến sĩ chưa vác ba lô lên đường diệt Cộng, lại phải bị thiệt mạng vì một chuyện lãng nhách ; đứng đường xét giấy bị xe đụng ! Mà nếu như lúc mãn khóa, nhà trường có tuyên biệt phái chiến sĩ qua đảng dùi cui, thì có chết đi cũng đã đành. Đảng này, chả có «biệt phái» gì hết ráo, mà còn bắt người S.V.S.Q phải học bù những giờ đã mất, trong công tác gác đường xét giấy. Có người lại nói như vậy là bắt SVSQ thực tập... gian khổ! Xin thưa đất nước này, người chiến sĩ bộ binh ngày nay không cần thực tập kiểu gian khổ như vậy. Người chiến sĩ cần thực tập những gian khổ thích hợp với chiến trường đòi hỏi. Đó mở hỏi cho chiến thuật hơn là mở hỏi cho việc xét giấy. Đám mưa giải nắng những lúc đi hành đêm, hay bò dưới làn hỏa lực... hơn là đứng trong thành phố xét các hoa biết nói! Hippies! ăn cơm ngoài bãi tập dưới cơn nắng chang chang hơn là ăn cơm tại cao ốc (cơm được nhà trường chở đến) lại phải đau lòng nhìn thiên hạ ăn chơi phê phờn...

Lại thêm một chuyện đau khổ cho các anh sinh viên sĩ quan mà khách qua đường cũng lấy làm buồn 5 phút. Nguyên tại đường Hiền Vương (gần công trường Dân chủ và nhiều nơi khác nữa) tại công trường tiểu học

nọ, ngày đêm có hai anh em sinh viên sĩ quan trang bị đồ tác chiến trấn giữ với thể thao diễn nghị. Thế thao diễn nghị của nhà banh là mắt hướng thẳng phía trước, ngực hơi ưỡn lên, không được nhúc nhích, người phải như tượng đồng. Người qua đường cứ lại: ngờ anh em đứng gác công Dinh của một Ông bự Khách qua đường cảm thấy kỳ kỳ, riêng kẻ viết bài này thắc mắc không hiểu người ngoại quốc thấy họ sẽ nghĩ gì đây ? Nghĩ sao thì nghĩ, xin miễn đừng nghĩ là móc trang trí thẩm mỹ cho một trường học !

Một chuyện đau lòng khác đã xảy ra vào sáng ngày 2-6 vừa qua, khi xét phải một ông Thiếu tá, Câu chuyện được đăng trong mục Phơ của nhật báo nhà banh như sau :

«Sáng thứ hai 6-6-69 tại góc đường Hồng Thập Tự. Đình tiên Hoàng, SVSQ, Thủ Đức đứng kiểm soát đã chặn xét một xe du lịch có vợ chồng một ông nợ mặc xi vin. Tuy SVSQ ra dấu cho xe ngừng lại, nhưng người lái xe vẫn chạy thẳng. Buộc lòng SVSQ phải thôi còi và sau đó bắn mấy phát chỉ thiên. Lúc đó người lái xe mới ngừng lại giữa đường, và hùng hồ bước xuống la mắng ầm ầm: «Tôi là cấp Tá mà anh không biết sao? Làm gì mà bắn súng ầm ầm vậy? Sĩ quan chỉ huy của anh đâu?» Bà vợ của ông cũng xuống xe và cũng la ó một vài câu gì đó. Dĩ nhiên sau khi coi giấy tờ thì đó là một cấp Tá thiệt. Rồi đây, không biết khi gặp một chiếc xe du lịch có người mặc xi vin lái, các anh SVSQ Thủ Đức sẽ phải làm gì khi ra dấu mà xe vẫn... không ngừng lại ?

Càng viết, càng thấy tội cho người Sinh viên sĩ quan. Thời thì kẻ viết bài này không kê khai ra nữa... Ước mong giới hữu trách «thăm định lại cho anh em nhờ tí.

Trên đây là những giọng than phiền của anh sinh viên sĩ quan Thủ Đức gửi tới cho tôi. Tôi vừa in và phát hành cuốn truyện Lính Thành phố. Những người lính này không biết có thể gọi là lính thành phố được hay không ?

Vấn biết rằng việc gìn giữ an ninh là cần thiết. Nhưng cũng xin Nhà Nước nghĩ lại. Trong thành phố quá nhiều thứ lính được quyền xét giấy thành phố đó không cần có loan, cũng đã một thành phố loạn. Từ lính dùi cui, lính Cu Xê rồi Nhân Dân Tự Vệ chặn đường xét giấy như vậy cũng là quá đủ rồi. Bất những người mang lon con cá ra đứng đầu đường, trong buổi đầu chấp chừng bước chân vào quân đội, đây cũng là công việc huấn luyện. Nhưng việc huấn luyện này rộng rãi hơn vì tất cả thiên hạ đều có quyền chiêm ngưỡng, không phải như ở trong quân trường, chỉ có riêng một thế giới của họ với nhau.

Đề cho những người mới bước chân vào quân ngũ, cảm thấy yêu quân đội, thì mới có thể làm cho họ hăng say hết mình phục vụ cho quân đội.

THAY TIM SƯ TỬ

Cách đây ít lâu, ông Hoa Đà Nam Phi Christian Barnard, tức là cụ tổ sư ghép tim của loài người, có đưa ra một lời tuyên bố đáng mừng cho thế giới nói chung, và cả cho Xứ Mít Cộng Huê nói riêng. Đó là « Trong tương lai có thể thay tim người bằng tim sư tử ». Vẫn theo cụ tổ sư Barnard, cái anh chàng « Richard tim sư tử » từ trước chỉ có trong huyền thoại, thì rồi đây sẽ là những con người bằng xương bằng thịt hẳn hoi !

Từ lúc được đọc tin trên đây, Sức Voi ngày đêm cầu trời khẩn Phật xúi cụ Barnard làm ơn bớt thì giờ bay bướm với người đẹp Gina Lollobarida, để mau mau thực hiện cái màn « thay tim sư tử » cho dân Mít được nhờ.

Bởi vì ở giai đoạn này, cái « bệnh hèn » trên đất Mít bỗng trở nên trầm trọng quá xá, nó lan tràn khủng khiếp đặc biệt là trong giới thượng lưu xã hội, nó ăn vào máu, nó chạy vào tim, đến nỗi được kể như... hết thuốc chữa !

Những con bệnh đó bây giờ chỉ còn mỗi một cách chữa chạy là vớt bỏ trái tim « hèn nhát » của họ đi, và thay thế nó bằng một trái tim « oai hùng » may ra mới cứu được họ thành con người tử tế đáng hoàng, có ích lợi cho xã hội cho đất nước.

Khi đã nói đến trái tim « oai hùng », dĩ nhiên tim sư tử là số dzách rồi ! Chứ nếu thay bằng tim heo, tim thỏ thì lại càng bỏ bố nữa !

Trước hết, trong số những con bệnh « hèn » phải kể đến một số đã được Cụ Đốc Nguyễn cao Kỳ chẩn mạch, nhưng rồi Cụ chịu bó tay, cụ bằng lòng để chúng « tịch » đi, cho người khác đỡ vướng cẳng. Chúng là những đứa đã và đang làm le « linh » ra nước ngoài, sau khi đã bòn rút được khá nhiều xương tủy của dân ta.

Ở lãnh vực kinh doanh, chúng là những tên gian thương, đầu cơ, nếu không cũng chỉ là những đứa đi liếm láp, nhặt nhạnh đồ dơ, bớ thừa sửa cặn của Mèo ! Ở cương vị phục vụ cho dân, chúng chỉ có thể là những con Hạm, ăn cắp công quỹ, ăn hối lộ của dân, tiếp tay cho

gian thương lươn lẹo thuế má.

Chúng càng « dớp » no bao nhiêu, bệnh « hèn » trong cơ thể chúng càng nặng bấy nhiêu, và khi đã đến thời kỳ thứ 3, tay sắp bắt chuồn chuồn, tức là chúng tính chuyện « chuông » ra ngoại quốc, bỏ mặc

đất nước này cho những thằng khố rách áo ôm lo. Những đứa như vậy, nếu được ghép một trái tim sư tử, máu « oai hùng » trong người chúng sẽ nổi dậy biết đâu chúng sẽ chẳng lò dò trở về, hoặc nếu sắp đi sẽ chẳng trả lại tấm giấy thông hành mà chúng đã phải bỏ ra cả mấy trăm ngàn có khi cả triệu bạc để lo lót? với trái tim sư tử, chúng sẽ hiện ngang trả lại công quỹ, hoặc phát chia cho dân tất cả số tiền trước chúng vét được bằng những thủ đoạn đen tối, dơ dáy nhất. Nhờ có những món tiền khổng lồ bất ngờ ấy, Nhà Nước đâu có cần phải tăng thuế phân xuất quân bình, hàng hóa tự nhiên sẽ rẻ rẻ, mức sinh hoạt của dân được nâng cao, đương nhiên, tinh thần chống Cộng lên cao ra rít.

Lúc bấy giờ, chả cần « dàm » chả cần « đánh » Việt Cộng cũng biến thành một anh Tiết đình San « nhất bộ nhất bài » để xin được bầu cử với Phần Lê Cộng Huê !

Một số những thằng « hèn » khác cần được ghép tim sư tử là những đứa sợ đi lính hơn sợ cha chết, đến nỗi phải chạy chọt xin lấy một chân Dân Biêu, hoặc một chức vụ « tối cần thiết », để rồi ngày ngày ngồi phòng lạnh chờ cha những đứa chống Cộng như mình ! Bọn này được thay tim xong có lẽ sẽ rủ nhau đâm đơn từ chức, và đứng dâng đơn đề giạt tay nhau tới Nha Động Viên Bộ Quốc Phòng xin được leo lên chiếc GMC tới Trung tâm Nhập ngũ số 3 trình diện.

Cương anh dũng của chúng được nêu lên, sẽ có hàng ngàn hàng vạn thanh niên đang trốn lính bằng những giấy tờ ma (với bọn con ông cháu cha có thể là giấy tờ chính công hợp pháp) bỗng nhiên tỉnh ngộ, cho dù chưa được thay tim đi nữa, cũng sẽ háng hái trườn mặt ra

kiếm xe lam xe đồ đi lên miệt Hóc Môn Quang Trung. Chẳng bao lâu, các quân trường của ta đều chật ních quân số của ta gia tăng khủng khiếp, khỏi cần đề án đề iếc, dự luật dự liếc gì, việc Tổng Động Viên tự nó cũng thành hình, quân Mỹ muốn được thay thế bao nhiêu, bất cứ lúc nào, cũng xong tuốt, ông Ních xong khỏi mất công dọ dẫm ậm ừ mắt thì giờ lôi thoi.

Cùng một loại máu « H » với nhóm trên đây ta còn phải kể những cha quan to sủng nịnh nhưng lại ghét bản nhau với quân địch, những sử công bộc lưng dài vai rộng chưa nghe tiếng súng đã muốn sấn để ra quân. Những hạng người này luôn luôn dựa dẫm vào hơi hám, cò cánh, phe đảng, chỉ mong suốt đời được ở quanh quần Saigon hoặc các đô thị lớn, nếu không phải để làm áp phe dớp bạc lẻ, thì cũng là để được hưởng sự an nhàn phây phây, chiến tranh hay hòa bình cũng thây kệ đã có đứa khác lo, phần ông chỉ cần lo chữ « Thọ » sống chết mặc bay tiền thầy bỏ đày...

Họ đã bỏ mặc những tiền đồn xa xôi cho những binh sĩ ốm yếu hoặc ba gai phạm kỷ luật, những vùng nông thôn hẻo lánh cho những viên chức bắt tài, bắt lực, trong khi bọn VC đứa nào đứa nấy hùng hục chui hầm chui hõ, tranh thủ từng tấc đất, từng người dân với ta.

Những hạng người này mà có được trái tim sư tử, tự nhiên ta sẽ thấy các thành phố lớn vắng hẳn đi, nạn kẹt xe không còn nữa, nông thôn khỏi cần xem chương trình Ti Vi « Nông thôn vùng dậy » cũng đã vùng dậy như điên, cán binh Việt Cộng khỏi cần nghe thầy bài ca « Xuân Quê hương » cũng đã tự động tung cánh chim tim về tổ ấm.

Còn nhiều lắm, những người cần được thay tim như thế còn nhiều lắm, nhưng thôi... nếu kể hết ra, e rằng bất hết sư tử ở rừng rú Phi Châu về cũng không đủ tim cho cụ tổ Barnard thay thế họ đâu !

CỬU SỪNG

nửa đùa nửa thật

SU CHA CÁC ANH ! XÊ RA CHO NGƯỜI TA CHỐNG CỘNG !

Sau khi nhóm gián điệp A52 bị bắt, tổng cộng lên tới 65 người trong đó có một số lớn toàn mang những nhãn hiệu Quốc Gia to to bở, đồng bào cả nước náo loạn lên. Thứ nhất khi họ lại được biết một cách đau xót rằng, những cái tên gián điệp Cộng sản này lại có những ông như ông Phụ tá chính trị cho Tổng Thống và nhiều sĩ quan cao cấp khác.

Thiệt nghĩ mà ghê ! Như thế thì còn biết thằng địch nào Quốc gia, thằng khôn nạn nào là Cộng sản. Công cuộc chống Cộng của nhân dân ta đã trở thành một thứ thiên địa từ mù.

Một người như Huỳnh văn Trọng mà lọt vào được Phủ Tổng Thống rồi lại làm tới chức Phụ tá thì kẻ ra cũng là một sự buồn cười. Cõi tiền sử của lão ta, Cửu Sừng đã buồn nôn tới hai mươi phút.

Trọng đã từng đi theo đảng cướp Bình Xuyên, là nhân viên đờ bô của Tây, và sau đó lại cộng tác mí lị sớ Đờ Thùng của Mèo. Sớ Đờ Thùng tiếng Tây gọi là C.I.A, nhg phát âm theo tiếng Mít thì là Xia, chính vì thế mà người ta mệnh danh là sớ Đờ Thùng.

Đi theo Tây, Trọng lấy tên là Bernard, đổi với sớ Đờ Thùng Mèo, Trọng đổi lót dưới cái tên Smith, và khi cần phải giao thiệp với Cộng sản Hà Nội thì Trọng xài một cái tên đặc biệt Tàu phũ : Lý Quảng Phát. Riêng đối với nhà nước Mít thì đó là ông Phụ tá chính trị Huỳnh văn Trọng.

Dù sao thì người ta cũng phải công nhận lão ta thuộc vào loại tài giỏi số dzách. Không tài mà lị qua mặt được cả Sớ Đờ Thùng hàng mấy năm nay đến hi giờ mới bị bại lộ. Tuy nhiên, nếu cứ cái đã

này mà tiến thì nguy quá xá. Những thằng nào muốn chống cộng kịch liệt, không còn biết đảng mù nào mà dờ nữa. Vô phúc thiếu âm đức, đang chống cộng mà vô phải một bố to đầu nào đấy là cộng sản chính cống, nó dùng ngay cái quyền hành sẵn có của nó để bỏ tù mình thì bỏ mẹ.

Cho nên, để dễ dàng phân biệt, Cửu Sừng quyết định thành lập một cái hội gọi là Hội Xê Ra Cho người ta Chống Cộng.

LÀM THỦ TƯỚNG KHÔNG CẦN PHẢI ĐẸP GIAI

Ồ ! Trong cái thời buổi « nhân tài như lá mùa thu, tuần kiệt như sao buổi sớm » kiếm được người mãn chức Thủ tướng quả là khó lắm thay. Chả có thể mà mong sử Đảng văn Sung Sướng đã phát ngôn rằng : « Ông Trần văn Hương là người của thế kỷ trước, nhưng khuyết điểm của ông Hương ai cũng đều thấy rõ. Nhưng vấn đề cần được đặt ra là vị Thủ tướng đi sau ông Trần văn Hương sẽ có khá hơn ông Hương hay không ? Hiện nay không có người nào đáng tin hơn ông Hương dù cho có người đẹp trai và ăn nói giỏi hơn ông Hương đi chăng nữa. »

Nhưng nếu chỉ cần một người đẹp trai và ăn nói giỏi để làm Thủ tướng thì có mà thiếu giống. Sờ vô chỗ mớ mà không thấy. Có cả đống. Trông số phải kể đến ông Sung.

NGÂM TÔM LÂU QUÁ SỐT CẢ RUỘT !

Sáu cái đảng chính quyền đã tỏ vẻ sốt ruột khi thấy rằng vấn đề lựa chọn một tân Thủ tướng đã bị ngâm tôm một cách quá lâu. Không những ngâm cả giờ mà lại còn kéo dài đến gần ba tuần rồi, kể từ ngày 19-7-69 tức là cái bữa Tổng Thống tuyên bố chủ trương cái tổ chính phủ.

Cho nên 6 bố lãnh tụ đã gửi một văn thư lên Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu, chủ tịch Mặt Trận Quốc Gia Dân chủ xã hội đề thúc giục Tổng Thống thay gấp một ông Thủ tướng khác.

Bởi lẽ nếu kéo dài thì sẽ đưa tới ngưng đọng phần nào trong ngành Hành pháp và ảnh hưởng đến toàn bộ chính tình quốc gia.

Cái đó là cái chắc.

Từ lâu rồi, tại nước Mít ta, mỗi khi có sự thay đổi ông Xếp là công việc không ít thì nhiều cũng sẽ bị xáo trộn. Xếp mới đến sẽ tổng cò các tay chân của xếp cũ đi để thay thế người của mình vào. Thành thử ra, trong cái giai đoạn ăn chực năm chờ này, chả có một ai ngu dại gì lại hùng hục đi làm việc. Người ta cần phải đi nghe ngóng tin tức, xem rằng xếp mình có được ở lại hay không ? Nếu bị phứt đi nơi khác thì làm việc để cho ai hưởng ?

Họ cư tưởng việc nước cũng y như việc nhà của họ. Chung quy chỉ bỏ mẹ dân.

DẤU HIỆU « TƯỢNG CHÂM ».

Cửu Sừng ra Huế, vô thành nội ngắm xem phong cảnh tình cờ được nhìn thấy cái bằng hiệu của đảng dân biểu Nguyễn Ngọc Nghĩa treo ở trước cửa văn phòng của ông ở ven đường lối đi vào đồn Mang Cá.

Mấy chữ « Văn phòng dân biểu Nguyễn Ngọc Nghĩa to bằng cái nông. Bên cạnh là dấu hiệu « Cái Chuông ».

Cạnh văn phòng này có một quán cà phê ngon vào hạng nhất. Sáng nào Cửu Sừng cũng phải phóng xe từ Đập Đá sang đây để thưởng thức hương vị cà phê. Và cũng vì thế ngày nào dấu hiệu « Cái Chuông » cũng đập vào mắt Cửu Sừng.

Một bữa, bực mình, Cửu Sừng bèn hỏi bố nhân viên văn phòng của dân biểu Nghĩa rằng :

— Tại sao lại vẽ dấu hiệu « Cái Chuông » ?

— Âm thanh của tiếng chuông vọng đi rất xa. Chúng tôi tưởng ông dân biểu của chúng tôi lúc nào cũng phục vụ dân chúng một cách hết mình. Bao nhiêu nguyện vọng của dân chúng, ông dân biểu của chúng tôi đều đạo đạt lên nhà nước. Nhà nước không nghe thì ông gõ chuông vào mang tai.

— Thế tại sao ông Nghĩa không dùng cái dấu hiệu Tượng Châm ?

— Ông này ăn nói nham nhở ! Dùng dấu hiệu Tượng Châm thì có cái nghĩa lý chi ?

— Có nghĩa lý lắm chứ. Nó chứng tỏ rằng, ông ta rất chú trọng đến vấn đề khảo cổ. Dù tượng đề thờ ở trong chùa, ông ta cũng lên vô lấy đi để hoặc là phát mại hoặc là đem biếu xén thượng cấp.

PHÚ ĐỀ GIAO CHỈ

TÁT GHE HAY LÀM THƠ GẢI HÀNG

Những người chống đối thủ tướng Trần Văn Hương đã đi đến mức chót của chặng đường vận động lật đổ nội các Cá Tôm. Trên một tuần báo nhiều lần do một ông nghị sĩ chủ trương, liên tiếp nhiều khúc nhạc dạo đầu chờ thi sĩ Trần Văn Hương ngâm "Quy khứ lai từ" của Đào Tiềm. Nhưng thi sĩ Trần Văn Hương chưa chịu ngâm. Lập tức, người ta quảng ống tiêu thổi kèn, bú đích, chơi hành khúc, nhan đề: "Thủ tướng nên tiếp tục tát ghe hay về làm thơ giải hàng". Thủ tướng không trả lời. Cứ hieu như là không thèm trả lời. Tuần báo nhiều lần bèn luận về cái "li" của người làm chính trị. Và nghiêng mình thán phục sự "li" của thủ tướng. Nhưng bố hào ông nghị sĩ nhiều lần kia cũng có dám nói thủ tướng li.

Việc "gải hàng" thủ tướng của ông nghị vừa không làm ở Thủ Tướng "Lăn Tăn" thì đâu, một phát, sáu đảng đa thực...lúc trong Liên Minh Dân Chủ Xã Hội quyết định thay đổi toàn bộ nội các. Bốn đảng đã đồng ý đưa ông Trình Quốc Khánh lên ghế tướng quốc thay thế cụ Trần Văn Hương. Rồi vua xuống đường Nguyễn trọng Nho cùng nhà dân biểu cương quyết lấy vợ Huế Nguyễn đại Bàng, nhân danh khối dân tộc, hợp báo hung mới thủ tướng Hương cho nội các Cá Hóa Tôm tan hàng gấp gáp! Đề gọi là hòa điệu mí nghị sĩ Trần Văn Đôn. Ông vua xuống đường anh dũng nói, "Xung quanh ông Trần Văn Hương toàn những kẻ thuộc thành phần phe nhóm, gây chia rẽ." Ông Bàng đi xa hơn: "Nếu Tổng thống Thiệu lại vẫn tin nhiệm thủ tướng Hương thì đó là một hành động tự chôn ché độ của ông." Miệng các ngài bất khả xâm phạm có thép, chúng tôi rất sợ.

Nhưng nếu Tân Nã Cầu được làm Thủ tướng, Tân Nã Cầu sẽ có sự những cái miệng có gang có thép. Và nếu biết làm thơ như thủ tướng Trần Văn Hương Tân Nã Cầu sẽ về liền. Thơ văn nó không phụ ai. Chỉ có chính trị hại ta thôi. Thi sĩ Trần Văn Hương đi vào văn học sử Việt Nam với thi phẩm "Lao Trung lãnh vận". Tập thơ giá trị ngang với "Lục vân Tiên". Hình như, trong quyền "Văn thi sĩ hiện đại" gì đó, nhà phê bình văn học Thiệu tá Nguyễn đình Tuyên đã viết nhiều về thi tài Trần Văn Hương Cụ Hương vừa đi vào lịch sử tranh đấu của giống nòi vừa đi vào văn học sử, tướng không ai được cái vinh dự đó. Vậy cụ nên về "gải hàng" là hơn cụ ạ! Ở lại vì dân tộc mà cứ bị "bầy trẻ" chọc quê láo lếu, tức thấy mồ.

Con lạy cụ đó, cụ về đi. Để xem người kế vị cụ sẽ khuấy hồ ra sao với rất bột mốt, đồ kỹ, phá thói và đớp hít. Cụ về đi, con sẽ đến "gải hàng" giùm cụ. Cụ về, khỏi kẻ sẽ tiếc thương cụ nhỏ máu mắt. Dân tộc sẽ tri ân cụ. Cụ sẽ trở thành một Đào Tiềm Giao chỉ. Cụ nên quan niệm tân thời một tí: "Ừ, chúng mày không thích ông tát ghe thì ông về ông giải hàng cho đại ông nó lăn tăn. Như thế, cụ đã vì chính trường như cái hàng và những kẻ chống cụ như cái... sự lăn tăn!

KHI ÔNG NGHỊ VŨ MINH TRÂN DỠ TRÒ NHÂN NGHĨA BÀ TỨ ĐỀ

Nghị sĩ Vũ Minh Trân vừa gửi thư yêu cầu Tổng Thống và thủ tướng nâng cao đời sống của công chức, quân nhân. Bức thư được đăng trên nhật báo Xây Dựng một nhật báo chống Công mua nhà đất và không thích nâng cao đời sống của kỹ giả công nhân. Lâu lâu lại có vài anh, lập pháp sợ đời quên tên tuổi đỡ những trò "chú ý cử tri" rất là một sự tui hoặc. Tân nã Cầu đăng bức thư dưới đây:

"Kính gửi nghị sĩ Vũ Minh Trân.
(Trong liên danh Công Ích)
Thưa nghị sĩ.

Tôi là công chức thân niên hiện đang làm chủ sự ở Nha no. ngu tại (tòa soạn tự ý bỏ địa chỉ) đường Hòa Hưng (lối dẫn vào khám Chí Hòa), một vợ, tám con. Mấy năm nay tôi mơ ước mua cái máy truyền hình mà

đếch có tiền mua. Công chức hôm nay là những kẻ bóc lột cần dài, lương ít vật giá lại leo thang mà thang thì Bộ Kinh Tế có có mớ bời nên vật giá nó - điú - chịn tuột. Tôi đã bỏ phiếu cho liên danh Ích Bông Huệ Trắng. Nghị sĩ lương cao, nhiều quyền, để kiểm soát bông lộc. Nay đề thủ lòng dạ nghị sĩ xem nghị sĩ có dờ trò nhân nghĩa bà Tứ Đề không, tôi ngờ ý vay nghị sĩ 30 ngàn để mua cái máy truyền hình và trả góp mỗi tháng một xín. Nếu nghị sĩ ở kê, xin nhấn tin báo Con Ong để tôi được hoan hô nghị sĩ.

Chào chờ tiền

Tân Nã Cầu tin chắc nghị sĩ Vũ Minh Trân sẽ biểu vì công chức nọ cái Ti vi. Biadời đã dựng hoặc Tân Nã Cầu khắc tên "Vũ Minh Trân, nghị sĩ thật tâm nhất nước" hoặc sẽ cầm tròng lỏi ông vào phú de Giao Chỉ. Tùy ông đấy.

NHÂN TIN ĐÓNG TIỀN NHÀ

Kính gửi bà Tôn Nữ Cẩm Nhung tức bà Đỗ Như. Giáo sư trường Trung học Gia Long.

Thưa bà,
Vi tôi đến châu chực đóng tiền nhà cho bà mà bà lại tiếc chữ thánh hiền, tháng trước, bà bắt quý tử viết biên lai ký tên bà. Tôi sợ bà bầy trò để để rống cô tôi ra vĩa hè nên yêu cầu bà tới thu tiền nhà. Quá mồng 5 bà không đến, tôi bắt buộc phải mua măng da và gửi bằng thư báo đảm tới bà.

Thưa bà, bà đã nhận được thư chưa ạ? Tháng sau tôi sẽ nhờ luật sư nộp tiền nhà cho bà.

Kính chúc bà và gia quyến bình an
Người mượn nhà bà từ năm năm nay
THƯƠNG SINH

Trên đây là «bức thư ngỏ thể lương» của đầu bếp Thương Sinh gửi bà chủ nhà. Tháng trước, Thương Sinh gửi một thư ngỏ nào nùng trên Công Luận. Thời mà, bà giáo sư Đỗ Như, sắp hòa bình rồi, ông Thương Sinh ông cũng sẽ về Long Xuyên và trả nhà bà. Bà lạ gì những vụ đuổi nhà hôm nay. Hãy để công việc đó cho bọn Chà và và lũ chủ nhà vô lương tâm, bà ạ!

THẬP THÀNH SẼ GỬI THƯ CHO NHÀ TÔNG TRƯỞNG LƯU VĂN TÍNH!

Tin vào lời tuyên bố của tổng trưởng Lưu Văn Tính ngoại trưởng Thành của nội các Đười Ươi đã hoan hỷ gửi thư cho ông toàn quyền Buo Co, Nay, nhờ sự phát giác của hai dân biểu Nguyễn trọng Nho và Nguyễn Đại Bàng mới biết vụ đột ngột đòi đó la đồ, Mỹ đã ăn quyết đ. lương thêm của Giao chỉ 590 triệu đồng trong vòng 10 tiếng đồng hồ. Thế mà tổng trưởng Lưu Văn Tính dám nói Giao Chỉ không thiệt hại gì. Trong khi chờ đợi Thập Thành viết thư, xin hãy tạm nghe lương Nguyễn dân biểu "mãng" ông Lưu Văn Tính cái chơi:

Hai dân biểu coi lời tuyên bố của Tổng Trưởng Lưu Văn Tính là vô trách nhiệm, bởi vì đa số những người có đồng đô la đó là những công nhân thợ giặt, công nhân làm việc cho người Mỹ tại Việt Nam. Chỉ có một thiểu số là con buôn thiệt hại trong việc thay đổi này mà thôi.

Theo lời hai dân biểu này, con số ước định 50 triệu đô la đó là do kết quả sưu tầm các chuyên viên tài chánh của riêng hai ông làm việc trong ngày thứ hai vừa qua.
(Trích Xây Dựng số ra ngày 13-8-69)

Vậy là ông Tính đã tính nhầm. Ông Tính tính toán việc gì thì đúng chứ tính toán quyền lợi của dân, xem chừng ông toàn... tính lộn. Vụ trốn thuế của Daihan ông Tính lại chỉ tình nhầm!

TÂN NÃ CẦU CẦM TRÒNG

MỘT ĐỀ NGHỊ XÂY DỰNG

Nhận thấy các báo do các ông nghị sĩ dân biểu làm chủ nhiệm thường cây trong tay [mình có cơ quan... chữ bời đã lỏi các đồng viên mà mình không ưa thích ra lẽ bịch hóa hay đã kích. Nghị sĩ và dân biểu đã có nghị trường. Tha hồ đào cha bời ông nhau mà chữ bời ở đó. Thế mới ngon. Chứ ức nhau cóc dăm chơi nhau ở nghị trường, phải về «đánh lén» trên báo mình vì biết chắc đối thủ không có báo trong tay thì không có gì "gương can đảm nghị trường" gì sốt cả. Hãy để công việc đã kích nghị sĩ dân biểu cho báo của bọn đếch cả quyền bất khả xâm phạm.

Con Ong sẵn sàng dành mỗi tuần một cột báo phước thiện cho các ông dân biểu nghị sĩ không có báo. Để các ông chữ lại các ông dân biểu, nghị sĩ có báo trong tay đã chữ bỏ các ông. Con Ong bênh vực các ông, thương các ông như con cháu trong nhà vậy. Nhưng đề đối thủ của các ông không xuyên tạc chúng tôi. Con Ong sẽ đề lên cái mục "Chửi Cho Đã" giòng chữ "Bài quảng cáo chữ có trả tiền". Ai cũng có quyền đăng bài chữ với điều kiện phải xuất trình thẻ bất khả xâm phạm.

Đón đọc một số Con Ong vùng lên 16 trang 10 đồng sẽ xuất bản trong dịp rằm [tháng 7 Số báo mang chủ đề: "Đếch xá tội cho thẳng nào cả".

CHÀNG VÀ NÀNG GIAO CẦU THƠ VĂN

Nàng Kiều mộng Thu xuất bản những tập thơ nó lên niềm tiếc yêu người tình cũ. Nàng gáy:

U sầu cho héo úa đời
Kim Đan giờ đã nổi trôi phương nào?
Chàng, Kim Đan, xuất bản liền tập thơ "Uá vàng tâm sự" để gáy theo:
Nếu em tốt số lam...bà
Trời cho anh kẻ hào hoa chung tình

Trong tập thơ của chàng, hầu như trên mỗi bài đều trích đăng hai câu thơ của nàng. Chàng mình mang đếch ai ngửi nổi:

Từ ngày rục rở lên ngôi
Lựa nhưng Thu sống cuộc đời nữ vương
Khi nàng tương nàng đã từ có Tư Hồng lên làm bà:
Thối Đan quên tôi nhé Đan

Tôi về phố chợ học sang làm bà

Tân Nã Cầu không dám trích nhiều những văn thơ thuộc loại giao cầu văn chương. Sợ sẽ chữ tục. Xin trích câu chót:

Kính anh

Đã nhiều lần anh hỏi tôi: Chú Kim Đan, hiện giờ chú ý đến người xưa về phương diện văn thơ hay địa vị hiện tại của nàng? Xin thưa, tôi chú ý tới nàng trên phương diện Sự nghiệp văn thơ thuần túy. Tôi nghĩ: chỉ có tâm hồn nghệ sĩ của nàng mới bắt diệt với thời gian.

Eo ơi kinh bỏ mẹ đi đấy! Ta lấy làm tội nghiệp cho chữ nghĩa, giấy mực và công lao thợ in. Sự nghiệp văn thơ đó, người ta gọi đó là sự nghiệp, lại cho cái chức dân biểu phủ du là cuộc đời nữ vương là học sang làm bà thì chót thật! Nhưng mà đời nó vẫn chó. Rất chó, Và nhiều chó.

In tại nhà in Dân Nguyễn 54 Võ Tánh Saigon
Quản Nhiệm: NGUYỄN-VĂN-MINH